

Посвідчення довірки довершеної член Радн о. Домет Садонський, який опісля звернувся з відповідними побаланими на адресу керуючих чинників Т-аа. Опісля призначив голову Радн зно. Мис.

Заявляючи про намір Т-ва. Він з наміром підкреслює, що — будучи в принципі проти еміграції, мусимо пахуватися в нею, як суспільним явищем. Не вважаючи на пасивне а навіть негативне відношення до еміграції, в останньому році покинуло рідну країну 25.000 українців, укладаючи головню в заморські країни. Треба цій еміграційній масі дати поміч і опіку. В останніх місяцях Т-во авернуло свою діяльність на поборювання акцій воєнних агентів. Головною задоволю Т-ва не розвивує у всій ширині вербування до Сао-Паулю. В своїх меморіалах до уряду (до міністерства праці і суспільної опіки) Т-во вказало на непригожість еміграції наших людей до Аргентини і Екватору, що в мало відповідні наслідки. За те Т-во виставило домагання придляння нашого уряду до польського консулату у Вінніпегу (Канада), домагалося поборювання діяв і адміністрації корабельних ліній, а в останньому часі виставило домагання, щоб дозволено від до Канади 300 українців, які в алідних тиняються на Кубі. З огляду на торговельні переговори, які ведуться між Польщею і Німеччиною, Т-во поставило домагання, щоб в біжучому році допущено до Німеччини більшу кількість українських сезонних робітників (в минулому році допущено лише 450), головню з повітів, навчених повіню.

З черги промовляв досвідчений робітник на еміграційній ділянці, редактор „Українського Емігранта“ Іван Івашко. Згадувавши про Т-ва за останні місяці та вказавши на видання саме тепер невідомо потрібного для емігрантів англійсько-українського розмовника, промовець підняв культурну місію наших емігрантів. В нас звичайно дивляться на еміграцію, як на жабрану, як на жабрану пошуканку за куском хліба. Тимчасом українська еміграція — перш усього велика культурно-цивілізаційна праця і місія. Український емігрант є цивілізаційним великаном, що під прапором культури йшов в неоскисні простори канадських прерій і бразильських пралісів. Український емігрант був і буде майже всі залашані лінії в Канаді — від одного океану до другого. Соток тисяч українських робітників працювало біля будови кильонського каналу в Німеччині. Український робітник був майже монополістичним добувцем дериваційного вугля в Саксонії. Таким чином український емігрант — робітник а також свою долю великої і важкої праці в розбудову комунікаційних шляхів, в добування природних багатств, в творення нових варіантів праці. Український емігрант — не жабрак, лише робітник і творець нових цінностей. І тому палять йому признання від світа й опіку від громади, коли він примушений йти на нову творчу працю.

Д-р Константинівич й о. Саловський звертали увагу на потребу духовної опіки над українськими емігрантами, а особливо над сезонними робітниками у Франції, яких є зругло 10 (десять) тисяч. В доповіді промови зупинився д-р Константинівич над проблемою еміграції взагалі, як „*malum necessarium*“ розглядаючи план дальшого розвитку нашої еміграції і доцільність власної еміграційної політики — агідно в наших національним інтересом.

Серед обійми думок на тему цього болючого але незвичайно важливого питання нашої діяльності покінчилося посвячення доміжки Т-ва опіки над українськими емігрантами.

Адольф Йоффе.

Кінець одної кар'єри.

Європейська опісія живо інтересується несподіваною смертю визначного більшовицького дипломата Йоффе, що, як відомо, покінчив самогубством у 44-ім році життя, хоч до того, здавалося, не було ніякої причини. Бож Йоффе, як і переважна більшість червоних potentatів, жив у величких розкошах і до життя йому хіба нічого не бракувало. Самой служби, що стояла до розпорядності Йоффе, його дружини й одинокі їх дитини (хлопці), було кільканацять душ, а апартаменти які він займав у Кремлі, були уладжені з найбільшим лжесомом. Що ж отже було причиною того, що він сам поклав на себе руку?

По вісткам з Берліна в Москві ніхто не вірить в офіційний комунікат про причину смерті Йоффе (нервовий розстрій). Бо здоровля його саме в останньому часі сильно було поправилось. Загалом думають, що безпосередньою причиною самогубства Йоффе були арештування і висилка китайських демонстрантів, самих студентів, після кривавого їх побиття в Москві. (Ходить тут про студентів т. зв. китайського університету ім. Сунятсена в Москві, основаного більшовиками для виховання відданих собі молодих інтелігентів у Китаю). Йоффе, як відомо, стояв на чолі товариства „Руки геть від Китаю!“ і він виступив з цілою рішучістю проти катування і висилки демонстрантів. Однак орган Г. П. У. (чрезвычайка) поставив дуже різко проти домагань Йоффе і навіть виступили проти нього з погрозами. Цим він обурився до живого, а що взагалі тактика правлячих кругів компартії йому в останніх часах сильно не подобалася — він, вневірний до краю, наложив на себе руку.

Кар'єра Йоффе була така: В молодім уже віці вступив до соціалдемократичної партії, в якій був завсідні активним робітником. Був здібним публіцистом і

писав не тільки до російських, але й до закордонних часописів (прим. до соц. „Нас Цайт“ у Штутгарті). Від 1914 до 1917 р. сидів як арештований політичний у царській тюрмі і шойно революція дала йому волю. З перших її днів вступив до комуністичної партії і зараз на початку 1918 р. вставив своїм дипломатичним хистом у відомих мирових переговорах в Бересті над Бугом. Шаніше був більшовицьким послом у Берліні і вів мирні переговори з Латвією, Литвою й Естонією. В імені РСРР підписав він і мирний договір з Польщею в Ризі. Був теж радянським делегатом до Жевеля, послом у Пекіні, вів переговори з Японією і т. д. В 1924 р. був короткий час послом РСРР у Відні, де він незначайно виставив життя. Його жінка збиралася в найдорожчий стріф, а одинокі їх синки ходили прилюдно а дорожню цаліком (дарунком батьків), на якій красувалася вигравіруваний ланос: Князь Йоффе. Про це писала в своїм часі віденська преса, де бачили арештою і різні наші люди!

В останньому часі Йоффе був віцепрезидентом головного концесійного комітету, установи, яка нормувала справи концесій, падаваних в РСРР закордонним предстванкам капіталу. На цьому становищі й скінчилася його політична кар'єра. Не треба й казати, що смерть Йоффе, заслуженого більшовицького політика й дипломата, викликала в кругах комінтерну немале пригноблення. Бо політиків того поколю, що він, у більшовиків дуже мало, їх можна порохувати на пальних двох рук. Отже смерть Йоффе — важка страта для більшовицької дипломатії.

БРАТІЯНУ ПОМЕР.

Букарешт, 24. листопада 1927.

Нині рано помер наслідком невдалої операції румунський прем'єр Братіану. Братіану від понеділка лежав тяжко хорий на запалення горла; держали це в строгій тайні. Варав по смерті прем'єра збиралася рада міністрів. Постановлено на руки регенції аложити димісію. Регенція прийняла весь уряд за збіжкою мін. закорд. справ, який свою неперисутність виправдав педугою. Регенція димісії не прийняла. На основі ухвали ради прем'єрство поручено братові помершого міністрові фінансів Вітлілі Братіану. Всі міністри з новим прем'є-

ФУТРА
всілякі гуртом і детально
поручає знана фірма
СОПОМОНА БАЧЕСА
вул. Краківська 6 п.к.оск. 1896
Тел. 21-28

ром аложили вже присягу. Характерного уряду буде провізоричний до часу ухвалення бюджету рум. парламентом. Іван Братіану родився 1868 р. Перше був прем'єром 1913 р. Важну роль відіграв підчас балканської війни. Відрута був прем'єром 1918 р. а потім після урядів Маргіліомана, Алереску і Така Йонеску іменовано його втретє президентом мін. у 1922 р. і на ній становити о-став до 1926 р. Після 14 міс. уряду Алереску і 1 міс. прем'єрства Стірбея, Братіану вівтар прем'єром четвертий і останній раз. Похорон Братіану буде в неділю.

Новий уряд видав маніфест на народ, щоб а огляду на тяжке положення держав спокій і порядок. 6 тутай, що після ухвалення бюджету на чолі уряду стане Стірбея. Новий уряд заявив про відкидан опозиції, що в справі евант повороту ки. Карла стоїть на тім самим становищі, що померший през. міністрів і акме всіх засобів, щоб перешкодити спробі повороту ки. Карла. Тамі самі інформації вислали до Парижа.

НОТА РСРР. ДО ПОЛЬЩІ У СПРАВІ ЛИТВІ.

Варшава, 24. листопада 1927.

Посол РСРР. у Варшаві Богомолов на-реслав нині на руки мін. Залеського ноту більшовицького уряду у справі литовської Литви. Нота звертає увагу на небезпеку, яка загрожувє незалежності Литви і на комплікації евант. віяни. Нота вдержала в спокійнім тоні, хоч має сильніші акценти. Відповіді польського уряду сподіються після повороту марш Піаудського до Варшави.

ПОВОРОТ ІЗ ВІЛЬНА.

Варшава, 24. листопада 1927.

Нині рано вернули із Вільни мін. закордонних справ Залеський, віцепіністр Кноль, нач. сх. віділу мін. закорд. справ Голушко, радник того м-ства Шумляковський і пос. Патек. Марш Піаудський верне вночі.

ПОС. ПАТЕН В РИЗІ.

Варшава, 24. листопада 1927.

Пос. Патек вїхав до Риги.

Організаційний рух.

Повітова нарада в Підгайцях.

Замість забороненого в останній раз старостом Повітового Зіаду Українського Національно-Демократичного Об'єднання відбулася в Підгайцях довірочна нарада на основі § 2 зак. про збори. Хотіли багато селли поліції завернула а дороги, всеж таки на нараді явилася 116 відпоручників з усіх майже сіл повіту. Зай а діяльність уступаючого Повіт. Нар. Комітету склав о. Михайло Блосовський, реферат про політичне положення, а також про вибори до будучого союму зголосив голова Повіт. Нар. Комітету, д-р

Д-р ЛУКА ЛУЦІВ.

Перший літературний виступ О. Кобилянської.

Цікаво. В людей віддають пошану визначним своїм громадянам з загоди певного їхнього періоду життя: святкують 40-, 50-, 60-, 70-ліття пройденного життєвого шляху. Ми ж взагалі не любимо шанувати когось за життя. При самому ж святкуванні відміряємо роки діяльності — всетаки менше того буде — і обходимо 20-, 30-, 40-літній ювілей праці даного ювілята. Та тут є одна трудність. Легко означити, коли хтось має 50 літ; важче вгада-ти, коли даний вилет працює вже 30 чи 40 літ!

Такі думки насувалися мені, коли я вичитав про приготування до 40-літнього ювілею праці нашої славної буковинки, Ольги Кобилянської. Колиб шановано її ціложиттєвий труд (як побачимо пізніше, воно булоб справедливим!) — то перед чотирма роками треба було гідно відсвяткувати 60-ліття її уродин, бо вона родилася 27. XI. 1863 р. Святкуючи 40-ліття літературної праці, питаємося, що сталося 1887 р.? Подивімося!

Кілька бібліографічних слів, бо вони для нас кончні; зрештою, алідий початок літературної праці Кобилянської позвляє читачам

вірніше оцінити ті досягнення авторки „Царівни“, „Землі“ і „Через кладку“, про які знає і ширший, читаючий загаль.

Батько Ольги, Юліан Кобилянський, галичанин, перейшов 14-літнім хлопцем на Буковину. Там доповнивши освіту, одружився з Марією, донькою Йосифа і Люції Вернерів. Бабуна нашої письменниці, полька, донька емігранта; дідо німець, посесор. Мати Ольги, Марія, про яку вона згадує з захопленням і з великим пієтизмом і котрій присвятила перший визначний свій твір, „Царівну“, — „полюбила Юліана Кобилянського, переступила без вагання на його віроісповідання і причинилася тим до основи чисто української хати“). Та чи могла та хата остатися „чисто українською“ серед чужого оточення? Перші роки проживали Кобилянські в майже німецькій (тоді) Гурагуморі. Щойно в Сучаві, Ольга мала тоді 4—5 літ, знайшли діти Кобилянських „перший правдиво український дім, в яким, крім рідної хати, почули українську мову“ і „побачили її там на письмі“. Був це дім знаного поета Миколи Устияновича.

Наша письменниця щиро запри-

*) Крім друкованого матеріалу (О. Мано-вей в „Літ. Н. Стетівку“, 1899, I) користую-ся і „Антібіографією“ Кобилянської, анота-цією 1922 р. проф. др. Степанович Смал-ковського у Празі, а також, розробленою зор-я Степанович на основі української фінан-сової візачуваль з наї деякі утворами.

язнилася з наймолодшою Устияно-вичівною, рівнож Ольгою, „яка була перша (г. л. автобіографія), що за-нималася і прислухувалася моїм фантастичним оповіданням, котрі я називала казками і снами“. Читати вчилася Ольга із польської книжки; до народної школи ходила вже в Кімполонгу, де наука відбувалася в німецькій мові. По українськи читати, писати і трохи граматички вчи-ла її дружина місцевого пароха. Дальшу освіту здобувала Ольга сама; родичі не могли дочок посилати до вищих шкіл, куди ходили тільки сини. „Я читала, признається письменниця, кожную книжку, яка попа-ла під руки“. Головно німецькі книжки, бо „про українськи не було й мови“. В домі батька було львівське москвофільське „Слово“. „Все було немов павутиною обосноване німеччиною“. Тож не диво, що із „матерію говорилося по польськи і по українськи, але любов до польського меншала і треба було посередничити, коли не зовсім на своїй рідній мові, то бодай на німецькій“.

Отже бачимо, що шлях до ви-значної української письменниці із такого середовища — доволі дале-кий! І справді, Кобилянська пробу-вала своїх сил зпочатку в німецькій мові.

„Одного дня я взяла за перо, щоб писати поважно. Досі писала я лише денник, підписувала поезії ні-мецьких поетів, українські пісні і лемке польські балади. Тепер годі!

Мене щось просто пхнуло, потайно, щоб ніхто не чув, не знав... Я збра-лася до писання.“*) Так „написала кілька оповідань“.

Та до Кімполонга приїхав лікар Окуневський. З його дочкою Софією заіпаналася і заприязнилася 19-літня О. Кобилянська.

„Я відродилася, пише письменни-ця. Від неї пішло світло того, за чим я довго тужила. Вона загово-рила до мене українською мовою (підч. мое — Л. Л.), переконуючи мене, що треба писати не по німець-ки але для свого народу, по українськи“. Софія Окуневська, яка, під впливом Наталії Кобилянської, поча-ла чи не перша в Галичині, в прак-тику вводити мрії про незалежність жінок, — зуміла переконати Коби-лянську до літературних проб в у-країнській мові. Заважила тут і осо-биста знайомість Кобилянської із Наталею Кобринською, що вже 1884 р. друкувала в „Зорі“ своє перше оповідання „Задля кусника хліба“.

І Ольга Кобилянська постановила стати українською письменницею. Вона азялася вичувати українську мову, що серед чужого середовища не легко вдавалося. Софія Окуне-вська навчила нашу письменницю писати фонетично, бо досі знала вона тільки етимологію.

„Осінь світла гнала мене до пе-

*) Пор. „Царівна“, вдалася друку ст. 33 де подібно береться до писання Наталі Вор-ковичівна.

— Податок за цілуноу. Англія міністр фінансів Уінстон Черчилль, один із найбільш відомих англійських дипломатів, що завдяки своїм життєвим пригодам, може похвалитися повною азобутістю. Він придбав державному скарбниці шитора між фінансів у простий спосіб. Вдова по міліционері Равестоні, що дістала спадщини 50

...не кожна здатна ні сотня по-
латку із цієї суми, оточити на тім, що
їй мав бути громадянином острова Джер-
сі, якого громадяни по старим законам
не платять Англії податків. Всі атаки
прися, що провадили до розуму та сер-
ця нани Ганетон, нічого не помагали.
Черчилль через когось приїхав англій-
ця, який Ганетон готова скласти п'ятеро
міл, добродійною, але як добродію жер-
тву. Черчилль улангував чайний вечір,
на який запрохав до гору даму. Вона
віднесла чек на агадану суму і дома-
залась тільки подати у формі... пізні-
ку. Міністр був настільки дилетантом,
що обмежився пізунком у толо.

— **Світлова іспана.** Директор Райс-
банку виступив з протестом проти мар-
нотратної політики місцевих самоупра-
в: щоб вони зрізали видатки на такий
лишеус як будова театрів, музеїв і спор-
тивних спит, на треба би поначати від
Америки. — Німеччина має офіційно
ліз міліярда фунт. шт. зовнішнього дов-
гору. — У Новім Орлеані відкрили склад
орбю; є підозріли, що її збирали воро-
ги гер. Калеса для підготовки нової ре-
волюції в Мексику. — У Франкфурті над
Меном почато будувати 20-поверхову бу-
дівлю на місці бібліотеки, що помістить
2 мільйон томів. — Всі протестантські
костели в Європі пригортають пети-
цію до Ліги Націй, щоб зачинити всі
поми гри. — Із оголошеної статистики
Спол. Деркав виходить, що за останніх
12 літ було там 28.000 страйків з уча-
стю 15 і піз міль. робітників; втрати 14 міль.
дол. — Підчас гурганів і повеней в око-
лиці Вашингтону та сусідніх стептах
згинуло 30 осіб; 100 ранених; планна біл-
а Філадельфії залита водою. — За-
чість полонених французів-мандріанів-
ців мароканців, родина та уряд запла-
тисли викуп 7 міль. франків.

— **3 нашого театру.** У неділю 27-го п.
м. підє пополудне в г. 8 вічно-молода пе-
са „Ой не ходи Грицю“, в новій обсаді
та обставовці. Роль Маруєї гратиме у
Львові вперше п-ні Крижанька, а Гриця
п. Бенцаль. Ветером в г. 7.30 удюблена
оперетка Кальман „Графиня Маріца“, в
я-ноу Орлян у найкращій своїй партії.
Графиньку Лізу гратиме п-на Стадників-
ча, а графа Тасіла п. Неделько, жулана
п. Ярема, а п. Рубчак — Петрка. Сала
театру буде добре огріта. Білети разі-
те в „Союзім Базарі“, а в неділю при-
часі.

Театри.

„Коопер. Український Театр“ під ди-
рекцією п. Стадника (вул. Шашкевича).
27-го год. 3. попоз. „Ой не ходи Грицю“.
7.30 веч. „Графиня Маріца“.
Міський великий театр:
25-го 11-ий „Симфонічний концерт“.
26-го „Патаніні“ оперетка Ф. Легара.
Початок 7.30 вечером.
Міський „Театр Новосці“:
25-го „Преміювана краса“, фарса Яст-
мембен-Залеского.
Початок 7.30 вечером.

Кіна.

„Палас“: „Заказана дівчина Альжиру“,
млягер „Уф“, 10 діл.
„Лек“: „У царстві зеленого дракона“,
могутня драма на 10 діл з Льон Чансем.
(Китайські події).
„Аполло“: „Зов моря“, з Марією Ма-
жискою, Маром і Машинським. Варшав-
ська фільма.
„Фатамогана“: „Останні діл Помпеї“

3 театру.

„Дні нашого життя“ Л. Андресна.
В середу (23. п. м.) йшли в українсько-
му театрі „Дні нашого життя“ Л. Андрес-
на в головній ролі з п. О. Крижанькою.
Львівська публіка познайомилася вже з
цією пєсою в театрі Мтхевичевої. Оцінка
її своєчасно була подана на сторінках
нашого органу.

Тут годиться тільки зазначити, що — не
важкою на серйозні намагання театраль-
ної дружини вдержати пєсу на відповідній
висоті, теберішня постановка стоїть трохи
нижче від попередньої. Особливо в гур-
тових сценах помічається невідповідність,
а навіть відсутність режисерії. Две останні
акти, в яких гуртовістю грає меншу роль,
пройшли дуже добре і вдатно завдяки
здуманій грі п. О. Крижанької, Бенцалі
і Боровка.

Лубаник було — на жалі — досить
мало. Вважає це дуже прикро, бо вистави
українського театру є тепер пересно
середньою добрі. Також обстановка сцени
і декорації, як на важкі відносини, зовсім
приличні. Трохи вважася відсутність по-
трібних реквізитів, яку можна усунути при
арбітр доброї волі.

Пам'ятайте, що всілякі збірники на нагроб-
ни на могили І. Франка треба посылати
до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10.
І. пов. на щадничу нинішню ч. 2910.

Жінки жінкам.

Ярмаркуємо дані!

Жіночий Кружок Рідної Школи ім.
Ганди Барвінок поспіває продовжити свою
„торгівельну“ діяльність, започатковану
в минулому році і знову влаштовує пе-
редсвятковий ярмарок на дохід
літичних шкіл, що осталися під опікою
Кружка. Вислід міжусобичного ярмарку
заохоче нас до дальших змагань в тому
напрямі. Матеріальний добуток при с-
стільки, що могли ми перевести деякі
адатані в будинку і заповнити грошеви-
м латком кілька учениць семінарії. З мо-
рального боку дстали ми від нашого
жонотва на провінції так багато теплих
слів одобрення й заохоти, що й тепер
з повною надією на успіхи звертаємось
до всего українського жонотва в колю —
в першу чергу до пань учительок і жінок
священників по селах — до всіх Філій
і Кружків Союзу. Українок з проханням,
щобі приїхали нам з підмогою і самі
і поміж своїми членами, серед сільського
жонотва, а в кругах своїх знайомих поши-
рили наш завіз і пояснили його значини.

Ярмарок відбудеться 1. і 2. січня 1928
в домі при вул. Мохнянського 12. Жер-
тви в натуральних просимо слати в
останніх днях грудня 27, 28, 29,
30, і 31. на адресу: Мирослава Мо-
розова, вул. Длугоша 25. Приймаємо
усе, що може пригортитись на Різдвяні
свята: муку, пшеницю, мід, мак, ячмя,
сир, печиво, конфітури, доїб, динину, на-
питки і все те, що падаже нашим по-
сестрам шире серце і господарська орієн-
тація. До послілки просимо акладати зо-
крема карточки з прізвищем посиланчої,
бо минулого року на деяких видатках
переказів або зовсім не було імен жертво-
давців або написані так нечітко, що ми
не могли відіт-к навіть подякувати невідомим
добродійкам і може поневолі де-
кого і вразили.

Хто не може збагатити нашого базару
датком в натуральних, зольоти прислати
грошеву ленту на ту саму адресу.

З ярмарком хочемо получити фанто-
ву льотерію на ту саму ціл. Про-
симо і те наше підприємство підтримати
хочби надпробішними дарунками в формі
книжок, картин, жіночих робіт і всего
того, що звичайно складається на таку
льотерію. Нашу відозву містимо так вча-
сно тому, щоби нашим жінкам дати до-
волі часу придумати, вибрати і пригото-
вити щось на наш ярмарок.

Старшина Кружка вірить, що украї-
нське жонотво відгукнеться ще гірніше
жк минулого року на наше прохання
і дасть змогу Рідній Школі підтримати
львівські дівочі школи, які під сучасну
хвилю більше чим колинебудь досі потре-
бують допомоги. А є в них звиш 500 дів-
чат не лише зі Львова, а й з найближчих
повітів і з подальших околиць.

Клич „Жінки жінкам!“ нехай
засинить перед Різдом Христовим усе
свідоме українське жонотво і принесе
в результаті обильні жертви на львів-
ський шкільний ярмарок.

За Старшину Кружка:

М. Волошинова. К. Малицька.

Нові книжки і видання.

КНИЖКИ:

Вячеслав Липинський: „Релігія і цер-
ква в історії України“ (переклад статей
з „Америки“). Народна бібліотека „Аме-
рики“ ч. 17, ст. 112, форм. 8°.

Проф. Іван Огієнко: Трилічича сраць
за часів Костян іна й Мефодія. Істо-
рично-літературна розвідка про боротьбу
живої мови за право бути мовою церкви
в IX. віш. Відбитка з журналу „Духовний
Січ“ за 1927 р. Варшава 1927, ст. 46,
форм. 8°.

Проф. І. Огієнко: Люблинські написи
1418 р.“ Відбитка з „Евфем“ кн. 3-тя за
1927 р. Варшава 1927, ст. 8, форм. 8°.

Всеволод Іванов: „Поворот Будди“ —
оповідання. З руської мови переклад Фе-
дир Федорів. Обгортка роботи Роберта
Лісовського. Львів 1927. Накладом Видав-
ничої Книгарні і Видавничої „Замарагд“,
кооперативні з відповідальності уділами
у Львові, ст. 104, форм. 8°.

Володимир Лопушанський: „У споко-
вічному вирі“ — повість. Львів 1927. На-
кладом Видавничої „Сурма“. Вінета ро-
боти Фр. Кравчука, ст. 218, форм. 8°.

Юлій Могілевський: „Останній акт
трагедії (Кітай визвольної боротьби украї-
нського народу) (1917—1920)“. Львів 1928.
Відбитка з „Літературно-Наукового Віст-
ника“, ст. 26, форм. 8°.

о. д-р Іван Фігалю: „Екзорти на не-
ділі і свята шкільного року. І. частина.
Львів 1928. Накладом автора, ст. 152,
форм. 8°.

Роман Суржач: Пещера дитини, сце-
нічна картина з життя народу на 4 діл.
Львів 1927. Видавництво „Русалка“.

І. Я. Лудак: „Перешкола“, мьєлодра-
ма на 3 діл. Львів 1927. вид-во „Русалка“.
Юліян Стецишин: „Ловлі душ або ко-
деса св. Іосифа в Йорктоні в світлі фак-
тів. Накладом автора. Саскатун 1927, ст.
20, форм. 8°.

УЧИТЕЛЬКИ Р.Ш.

На дуже догалих
умовах виконує для
Вас краєвські роботи
лише А. Огородник,
Жонківська 28. 1-3

УЧИТЕЛЬКА бажає

завести переніску
зі старшим поважним
товаришем. Ціль: ли-
мна лумок. Poste-
reslante Dynów dla
„Fatimy“. 981 1-2

ІНТЕЛІГЕНТНА

жінка, що розумі-
ється на домашнім
газдинстві і кухні, по-
шукує місця газдині
до управи домом.
Зголошення слати до
Адміністрації під „Со-
вісна“. 983 1-2

ПАРОХ, старий ві-

ком, глядає по-
житника священика до
парохії за доброю
винагородою. Адрес-
са: Адміністрація
„Діла“. 3-3

ОПОВІСТКИ.

Перегляд українських інвалідів у
Чорткові. В суботу дня 3. грудня ц. р.
відбудуться лікарські оглядини й реєстра-
ція інвалідів УГА в Чорткові в Народнім
Домі від год. 9 до 3-ої попоз. для інва-
лідів з повітів: Борщів, Бучач, Копичинці,
Заліщики і Чортків. Кожний інвалід УГА
обов'язаний явитися до перегляду, оскільки
рефлектую на ренту чи підмогу від на-
шого Товариства. До перегляду треба
принести з собою посвідчення від місце-
вого парохіяльного уряду та читальні
„Просвіти“ або кооперативу про час і
причину інвалідства, а також потверджен-
ня громадським урядом докладний виказ
маєткового стану. — Управа УКУОНІ у
Львові.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ВІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВИ-
РОБИ продає за готівку і на рати
від десятиків дт в цілм краю звісна
фірма Іван Зальтенрах, Льв., Марій-
ська пл. 5. Кулюю брилянти, золото, срі-
бло, плачу найвищі ціни. 3а) 39-7

ДІВАНІ, хідники, портєри ф-ранки,
меблеві матері по фабричних цінах
ВАК площа Марійська 5. І поверх.
911 6-20

О. ОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легців, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 40.

858 Пареса тєсненя Рєнтгєном 17-24

Спеціаліст зом. і експр. недуг д-р І. МУНД

6. сек. від. і Львів. шавіалів
орд. від с-10, 2-6, 4. неслін в д-9-1. Львів,
Асиків 1, ріг Білаудського (Бавеської) тел.48-01.

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОКЕР в СТАНИСЛАВОВІ

вул. Собіського 14.

Спеціаліст: білі корони, штучні
зуби без піднебіння, містки без корон
і білення зубів. — Пріступні ціни — до-
гідні услів. 31-7

Дентист д-р А. Пфау 23

переніс ординацію на вул. Леґіонів

Важне для п. Учителів нар. шкіл і
Оразів звірат і птахів для поглядю-
вої науки в школі, дуже солідне і де-
шеве заграничне видання висилає М.
Матвійчук, Львів, Бляхарська 8 і. пов.
Формат 20/41 см. Ціна одної штуки на
папері 1-10 зол. Ціна серія 51 образ) 45
зол. 90 гр. В картоновім оправі і шт. 1-50
зол. В тімже В-зі можна дістати:
Першу книжечку 2 зол. і Методичний
підручник до неї 3 зол. Золоту рибку
1 зол. Пригоди качурика 80 гр. Слєс і
звірат і новий цілник книжочок висилаю
903 кождому на бажання. 2-2

ВОЛІЧКИ

МАТАДОР, французькі гарасівки, Д. М. Ц.
ручн. роботи найдешевше, од вхід через сін-
магазин ШТАМА, Львів, Сикстуська ч. 18.
984 Замовлення з провінції відвортно. 1-6

ВИДАВНИЧІ НОВИНИ!

В. ІВАНОВ:

ПОВОРОТ БУДДИ

Повість найвишнєшого сучасно-
го письменника Світської Росії.

Ціна 2 зол.

Б. ПІЛЬНЯК:

СМЕРТЬ КОМАНДАРМА

Сензаційна повість про загадочну
смерть командира більшовицької
армії Фрунзе.

Ціна 0-60 зол.

Замовляти у видавничій

„ІЗМАРАГД“

Львів, вул. Словацького ч. 14.

УВАГА!!! УВАГА!!!

Тисячі господарів переконалися,
що найліпше можна замінити
своє придиво на

ПОЛОТНА
ЦАЙГИ
ОБРУСИ
СУКНА
БАРХАНИ
ХУСТКИ і пр.

в одинокій селянській ткальні

„ВОЛОКНО“

у Львові, Замаретинівська 36.
(КОЛО МУСТА)

Прібки на жадання висилаємо
залурно.

Агентів приймаємо і добре вина-
городжуємо. 1-1

ЛІКЕРИ

зробити дома ЛІКЕРИ

може кождий

„STELLA“ в 10 ріжних

у 70 ріжних

смаках

до набутті в аптечних складах.

Головний В. Г. М. ШИНСЬКИЙ в Березині,

сидяє в Галичині

Для II. І. кооператив і торговель відпо-
відний оууст. 20-7

Конкурс.

В гімназії „Рідної Школи“ в Дрогобичі
є місце для класичного фільмюла. По-
дання до 1. грудня вносити до Головної
Управи „Р.Ш.“ у Львові, Ринок ч. 10 ІІ в.
— Президія Головної Управи „Рідної
Школи“. 971 2-3